31990L0435

L 225/6 *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* 1990.8.20.

A TANÁCS 90/435/EGK IRÁNYELVE
(1990. július 23.)
a különböző tagállamok anya- és leányvállalatai esetében alkalmazandó adóztatás közös rendszeréről

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára [1],

tekintettel az Európai Parlament véleményére [2],

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére [3],

mivel szükség lehet arra, hogy a különböző tagállamok társaságai egymással csoportokat hozzanak létre annak érdekében, hogy a Közösségen belül a belső piac mintájára megteremtsék a feltételeket, és ilyen módon biztosítsák a közös piac létrehozását és annak hatékony működőképességét; mivel nem kellene, hogy az ilyen műveleteket főként a tagállamok adóügyi rendelkezéseiből származó korlátozások, hátrányok vagy torzulások akadályozzák; mivel a különböző tagállamok társaságainak az egymással létrehozott ilyen csoportjai tekintetében ezért szükséges olyan adószabályok bevezetése, amelyek a verseny szempontjából semlegesek, hogy lehetővé tegyék a vállalkozások számára a közös piac követelményeihez való alkalmazkodást, termelékenységük növelését és nemzetközi szintű versenyképességük javítását;

mivel az ilyen csoportosulás az anya- és leányvállalatokból álló csoportok kialakulását eredményezheti;

mivel a különböző tagállamokban működő anyavállalatok és leányvállalataik közötti kapcsolatokat szabályozó jelenlegi adóügyi rendelkezések tagállamonként észrevehetően különbözőek, és általában kevésbé előnyösek azoknál, amelyeket az ugyanazon tagállamban működő anyavállalatokra és ezek leányvállalataira lehet alkalmazni; mivel a különböző tagállamok társaságai közötti együttműködés ezért hátrányban van az ugyanazon tagállam vállalatai közötti együttműködéssel összehasonlítva; mivel szükséges e hátrány kiküszöbölése egy közös rendszer bevezetésével annak érdekében, hogy megkönnyítsék a társaságok csoportosulását;

mivel, ha egy anyavállalat a leányvállalatával való társulása értelmében megosztott nyereségeket kap, az anyavállalat szerint illetékes államnak:

– vagy tartózkodnia kell az ilyen nyereség adóztatásától,

– vagy az ilyen nyereség adóztatásánál fel kell hatalmaznia az anyavállalatot, hogy az e nyereségre jutó adó összegét a leányvállalat által megfizetett társasági adóval csökkentse;

mivel továbbá szükség van az adósemlegesség érdekében arra, hogy a leányvállalat által az anyavállalatával megosztott nyereség mentességet élvezzen a forrásadó alól; mivel mindazonáltal a Németországi Szövetségi Köztársaságot és a Görög Köztársaságot a társaságiadó-rendszerük különleges jellege miatt, a Portugál Köztársaságot pedig költségvetési okokból fel kell hatalmazni arra, hogy átmenetileg fenntartsák a forrásadót,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

(1) Ezen irányelvet minden egyes tagállam alkalmazza:

– valamely tagállam társasága által kapott felosztott nyereségre, amely más tagállamban működő leányvállalatától származik,

– valamely tagállam társasága által más tagállam társasága számára jutatott felosztott nyereségre, amelyeknek az előbbi társaság a leányvállalata.

(2) Ezen irányelv nem zárhatja ki az egyes országok hazai vagy megállapodáson alapuló olyan rendelkezéseinek alkalmazását, amelyek a csalás vagy a visszaélés megakadályozásához szükségesek.

2. cikk

Ezen irányelv alkalmazásában „egy tagállam társasága”: bármely olyan társaság:

a) amely a mellékletben felsorolt formák egyikét veszi fel;

b) amelyet valamely tagállam adójoga szerint adózási szempontból illetőséggel rendelkezőnek kell tekinteni az adott államban, és a harmadik állammal kötött kettős adózást elkerülő egyezmény feltételei alapján adózási szempontból nem kell Közösségen kívüli illetőségűnek tekinteni;

c) továbbá a következő adók valamelyikének alanya, választási lehetőség vagy mentesség nélkül:

  – Belgiumban: impôt des sociétés vennootschapsbelasting,

  – Dániában: selskabsskat,

  – a Németországi Szövetségi Köztársaságban: Körperschaftsteuer,

(1) HL C 39., 1969.3.22., 7. o. és az 1985. július 5-i módosítás.
(2) HL C 51., 1970.4.29., 6. o.
(3) HL C 100., 1969.8.1., 7. o.

– Görögországban: φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα,

– Spanyolországban: impuesto sobre sociedades,

– Franciaországban: impôt sur les sociétés,

– Írországban: corporation tax,

– Olaszországban: imposta sul reddito delle persone giuridiche

– Luxemburgban: impôt sur le revenu des collectivités,

– Hollandiában: vennootschapsbelasting,

– Portugáliában: imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas,

– az Egyesült Királyságban: corporation tax,

vagy bármely olyan adónak alanya, amely a fenti adók valamelyikét helyettesítheti.

3. cikk

(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

a) „anyavállalat”: bármely tagállam olyan társasága, amely eleget tesz a 2. cikkben felsorolt feltételeknek, és egy másik tagállam ugyanezen feltételeknek eleget tévő társasága alaptőkéjéből legalább 25 %-kal részesedik;

b) „leányvállalat”: az olyan társaság, amelynek alaptőkéje az a) pontban említett részesedést magában foglalja.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, a tagállamok a következő választási lehetőséggel rendelkeznek:

– helyettesítik kétoldalú megállapodással a tőkerészesedés feltételét a szavazati jog birtoklásának feltételével,

– nem alkalmazzák ezen irányelvet olyan tagállam társaságára, amely legalább egy kétéves megszakítás nélküli időszakra nem tart fenn olyan részesedést, amely azt anyavállalatnak minősíti, vagy olyan tagállam társaságára, amelyben egy másik tagállam társasága nem tart fenn legalább egy kétéves megszakítás nélküli időszakra ilyen részesedést.

4. cikk

(1) Ha az anyavállalat a leányvállalatával fennálló kapcsolatára tekintettel felosztott nyereséget kap, akkor az anyavállalat tagállama, kivéve ha az anyavállalatot felszámolták:

– tartózkodik az ilyen nyereség adóztatásától, vagy

– adóztatja az ilyen nyereséget, miközben felhatalmazza az anyavállalatot, hogy vonja le az esedékes adó összegéből a leányvállalat által az ilyen nyereségre megfizetett társasági adót és adott esetben, azon tagállam által kivetett forrásadó összegét, amelyben a leányvállalat illetőséggel bír – az 5. cikkben megállapított eltérésekkel – a megfelelő nemzeti adó összegéig.

(2) Minden tagállam mindazonáltal fenntarthatja annak lehetőségét, hogy a részesedéssel kapcsolatos semmilyen fizetési kötelezettséget és a leányvállalat nyereségfelosztásából származó semmilyen veszteséget ne lehessen levonni az anyavállalat adóztatható nyereségéből. Ahol ilyen esetben a részesedésre vonatkozó ügyviteli költségeket átalányösszegként rögzítik, a rögzített összeg nem haladhatja meg a leányvállalat által felosztott nyereség 5 %-át.

(3) Az (1) bekezdést alkalmazni kell a közös társaságiadórendszer tényleges hatálybalépésének időpontjáig.

A Tanács a megfelelő időpontban elfogadja azon szabályokat, amelyeket az első albekezdésben említett időpont után kell alkalmazni.

5. cikk

(1) Azon nyereség, amelyet a leányvállalat oszt fel az anyavállalata számára, mentesül a forrásadó alól, ha az utóbbi legalább 25 % részesedéssel rendelkezik a leányvállalat alaptőkéjében.

(2) Eltérve az (1) bekezdéstől, a Görög Köztársaság ameddig nem terheli társasági adóval a felosztott nyereséget, forrásadót vethet ki a más tagállamok anyavállalatai számára felosztott nyereségre. Mindazonáltal a forrásadó mértéke nem haladhatja meg a kétoldalú kettős adózást elkerülő megállapodásokban rögzített mértéket.

(3) Eltérve az (1) bekezdéstől, a Németországi Szövetségi Köztársaság ameddig társasági adóval terheli a felosztott nyereséget, amelynek mértéke legalább 11 ponttal alacsonyabb a megtartott nyereségekre alkalmazható mértéknél, és legkésőbb 1996 közepéig, 5 %-os kiegyenlítő forrásadót vethet ki a leányvállalatai által felosztott nyereségre.

(4) Eltérve az (1) bekezdéstől, Portugália a leányvállalatai által a más tagállamok anyavállalatai számára felosztott nyereségekre forrásadót vethet ki legkésőbb ezen irányelv alkalmazási időpontját követő nyolcadik év végéig.

Portugália és a tagállamok között létrejött jelenlegi kétoldalú megállapodások alapján e forrásadó nem haladhatja meg ezen időszak első öt éve alatt a 15 %-ot és az utolsó három éve alatt a 10 %-ot.

A nyolcadik év vége előtt a Tanács a Bizottság javaslatára egyhangúlag dönt e bekezdés rendelkezéseinek lehetséges meghosszabbításáról.

6. cikk

Egy anyavállalat tagállama nem számíthat fel forrásadót azon nyereségre, amelyet az ilyen vállalat kap egy leányvállalattól.

7. cikk

(1) „Forrásadó”: ezen irányelv alkalmazásában nem vonatkozik az adott leányvállalat által a tagállamának fizetendő azon társaságiadó-előlegre vagy a társasági adó előre történő megfizetésére (précompte), amely az anyavállalat részére történő nyereségfelosztással kapcsolatos.

(2) Ezen irányelv nem érinti azon nemzeti vagy megállapodáson alapuló rendelkezéseket, amelyeket az osztalékok gazdasági kettős adóztatásának kiküszöbölésére vagy mérséklésére szántak, különös tekintettel azon rendelkzésekre, amelyek az osztalékban részesülők adójóváírására vonatkoznak.

8. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 1992. január 1-je előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

10. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1990. július 23-án.

a Tanács részéről

az elnök

G. CARLI

MELLÉKLET

A 2. cikk a) pontjában említett vállalatok listája

a) a belga jog szerint a következőképpen ismert társaságok: „société anonyme” „naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions” „commanditaire vennootschap op aandelen”, „société privée à responsabilité limitée” „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid” és azok a közjogi szervezetek, amelyek a magánjog alapján működnek;

b) a dán jog szerint a következőképpen ismert társaságok: „aktieselskab”, „anpartsselskab”;

c) a német jog szerint a következőképpen ismert társaságok: „Aktiensgesellschaft”, „Kommanditgesellschaft auf Aktien”, „Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, „bergrechtliche Gewerkschaft”;

d) a görög jog szerint a következőképpen ismert társaságok: „ανώνυμη εταιρεία”;

e) a spanyol jog szerint a következőképpen ismert társaságok: „sociedad anónima”, „sociedad commanditaria por acciones”, „sociedad de responsabilidad limitada”, és azok a közjogi szervezetek, amelyek a magánjog alapján működnek;

f) a francia jog szerint a következőképpen ismert társaságok: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „société à responsabilité limitée”, és az ipari és kereskedelmi közintézmények és közvállalkozások;

g) az ír jog szerint a következőképpen ismert társaságok: „public companies limited by shares or by guarantee”, „private companies limited by shares or by guarantee”, az Industrial and Provident Societies Acts alapján bejegyzett intézmények, vagy a Building Societies Acts alapján bejegyzett építő társaságok;

h) az olasz jog szerint a következőképpen ismert társaságok: „società per azioni”, „società in accomandita per azioni”, „società a responsabilità limitata”, valamint a köz- és magánjogi személyek, amelyek ipari és kereskedelmi tevékenységeket folytatnak;

i) a luxemburgi jog szerint a következőképpen ismert társaságok: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „société privée à responsabilité limitée”;

j) a holland jog szerint a következőképpen ismert társaságok: „naamloze vennootschap”, „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”;

k) a portugál joggal összhangban alapított kereskedelmi társaságok vagy kereskedelmi formával rendelkező polgári jogi társaságok, és szövetkezetek és állami vállalatok;

l) az Egyesült Királyság joga alapján alapított társaságok.